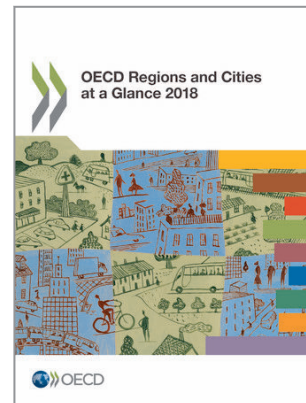

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions and Cities at a Glance 2018

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: [10.1787/reg_cit_glance-2018-en](https://doi.org/10.1787/reg_cit_glance-2018-en)

OECD régiós és városi körkép 2018

Összefoglalás magyarul

A globális pénzügyi válság nyomán érlelődő gazdasági fellendülés egybeesett az országokon belüli gazdasági egyenlőtlenségek szélesebb körű csökkenésének jeleivel. 2000 és 2007 között nőttek az országokon belüli regionális egyenlőtlenségek. Ugyanakkor az alacsony jövedelmű országokban gazdasági felzárkózás volt megfigyelhető. Ezzel – a globális pénzügyi válság kezdetén – olyan helyzet állt elő, hogy az országokon belüli egyenlőtlenségek túlszárnyalták az országok közöttieket. Ez a trend 2011 óta a visszájára fordult, és az országokon belüli egyenlőtlenségek jelentős mértékben csökkenni kezdtek, különösen az elmúlt néhány év során. Ez a fordulat először a nem európai országokban jelentkezett, és csak nemrégiben terjedt át Európára, ahol a gazdasági fellendülés késett. Ezen üdvözlendő javulás ellenére azonban a regionális egyenlőtlenségek több tekintetben is magasak maradtak.

A fentiekben említett különböző időszakok alatt a fővárosok és a metropolisztérségek (ezen utóbbiak alatt a legalább 500 000 lakosú városi agglomerációkat értjük) továbbra is rendkívül vonzó helyszínt jelentettek mind a vállalkozások, mind az emberek számára. A metropolisztérségekben a lakosok száma évente 0,75%-kal nőtt 2000 óta, és ezek a térségek ma már a nemzeti GDP mintegy 60%-át adják. Jellemzően a bevándorlók aránya is nagyobb ezekben a térségekben, továbbá az innováció és a cégalapítás is nagyobb méreteket ölt.

Bár a közelmúltban a régiók közötti különbségek csökkenését láthattuk, számos hely, amely már 2000-ben is le volt maradva, még most is küzd azzal, hogy felzárkózzon az ország jobban prosperáló területeihez. Egy adott OECD-országon belül például a legproduktívabb régió átlagosan kétszer olyan produktív, mint a legkevésbé produktív régió, és a munkalehetőségek terén is még mindig jelentős különbségek figyelhetők meg. A másik problémát az jelenti, hogy a szubnemzeti kormányok a korábbinál kevesebb beruházást végeznek, így a jó infrastruktúra és a jó közszolgáltatások fenntartását szolgáló kapacitás biztosítása valószínűleg számos régióban jelent majd egyre nagyobb kihívást.

A jelentés átfogó értékelést ad arról, hogy miként boldogulnak a régiók és a városok az erősebb gazdaság kiépítésére, a lakosaik számára magasabb életszínvonal biztosítására, és a befogadóbb társadalmak megteremtésére irányuló erőfeszítéseik terén. Összehasonlító képet ad a térbeli termelékenység, a gazdasági növekedés, a vállalkozói tevékenység és a jólét terén megfigyelhető trendekről az OECD régióira és városaira, valamint egyes nem OECD-tagországokra kiterjedően. Kiemelt hangsúlyt helyez a térbeli egyenlőtlenségekre, például a jövedelmek és a lehetőségek terén fennálló különbségekre, a bevándorlók integrációjára az OECD-régiókban, valamint a nemek közötti egyenlőtlenségekre számos jóléti dimenzióban, regionális szinten.

Fő megállapítások

Az OECD-országokon belüli regionális gazdasági egyenlőtlenségek végre csökkenésnek indultak, de még mindig magas szinten állnak

Az egy adott országon belüli régiók közötti gazdasági egyenlőtlenségek végre csökkenni kezdtek. Azonban még így is viszonylag magas szinten állnak, és a különböző országokban különböző trendek figyelhetők meg. 2000 óta a régiók közötti gazdasági különbségek az OECD-országok felében vagy stabil szinten állnak, vagy csökkentek, míg a másik felükben még tovább nőttek. Chilében, Mexikóban és Új-Zélandon például jelentős mértékben csökkentek a regionális gazdasági egyenlőtlenségek. Ezzel ellentétben azokban az országokban, amelyeket a legsúlyosabban érintett a globális pénzügyi válság (például a dél-európai országok vagy Írország), nőttek ezek az egyenlőtlenségek, bár az utóbbi években a megfordulás jelei kezdenek látszani.

Egy nemrégiben készült OECD-munkaanyag meghatározta a térbeli termelékenység terén az országokon belül megfigyelhető ellentmondó trendek mögötti hajtóerőket. Általánosságban elmondható, hogy az exportképes szektorokban magasabb szinten szakosodott – és ennek következtében a nemzetközi versenynek erősebben kitett –, vagy város közelében elhelyezkedő régióknak gyorsabban sikerült felzárkózniuk országaik legjobban prosperáló régióihoz. A városokhoz közeli vidéki régiók például 2010 óta 3 százalékponttal csökkentették a városi régiókhoz képesti termelékenységbéli lemaradásukat.

Ezen túlmenően a fővárosi régiók az elmúlt két évtized során még tovább növelték gazdasági jelentőségüket. A vállalkozói tevékenység és az innováció központjaiként szolgáló fővárosokban több mint 60%-kal magasabb a cégalapítás és az új cégek általi munkahelyteremtés aránya.

Szinte mindenhol javult az életszínvonal több aspektusa is, de a jövedelmi és a munkalehetőségek továbbra is a nagy városokban és bizonyos régiókban koncentrálnak

A régiók túlnyomó többségében több jóléti dimenzió is javult 2000 óta, hozzájárulva a régiós különbségek csökkenéséhez. Ez különösen igaz az iskolai végzettség, a várható élettartam és a biztonság területén. Az anyagi aspektusok, mint például a munkalehetőségek és a jövedelmek terén azonban nem mindenhol következett be javulás. Egyes régiókban továbbra is sokkal nehezebb munkát találni. A fiatal felnőttek különösen érintettek: a fiatalok munkanélküliségi rátája egyes régiókban, például Görögország Épirosz régiójában és Olaszország Calabria régiójában még mindig meghaladja az 50%-ot.

A munkaerőpiacon jelentkező kihívások közvetlen hatással vannak a jövedelmi lehetőségekre. A metropolisztérségekben élők esetében a jövedelmi szintek 21%-kal magasabbak, mint a máshol élők esetében; bár az árszintek, különösen a lakásárak, jellemzően ugyancsak magasabbak a nagyobb agglomerációkban. Míg a háztartások például átlagosan a jövedelmük 20%-át fordítják lakhatásra, addig a norvégiai Oslóban a lakhatási költségek akár a jövedelmek 40%-át is elérhetik.

Az inkluzív növekedés eléréséhez az egyenlőtlenségeket az összes térbeli skálán kezelni szükséges

Az egyenlőtlenségek nemcsak a régiók és a városok között, hanem az összes régió és városon belül is léteznek. A nagy egyenlőtlenségek kizárhatják az embereket a munkalehetőségekből, és ezáltal a gazdasági növekedés előnyeiből, amely, következményképpen, alááshatja a hosszú távú társadalmi-gazdasági fenntarthatóságot. A metropolisztérségekben az egyenlőtlenségek különösen erősen jelentkezhetnek a lakókörnyezetek szintjén, ugyanis a tehetősebb háztartások bizonyos lakókörnyezetekben elszigeteltebben élnek a többi jövedelmi csoportba tartozó háztartásoknál. Az inkluzívabb növekedés eléréséhez alapvető fontosságú, hogy az emberek számára elérhetőek legyenek a lehetőségek, a munkahelyek és a szolgáltatások. A szolgáltatások elérhetősége például még ugyanazon a metropolisztérségen belüli is drasztikus eltéréseket mutat. A központi és a sűrűn lakott környékeken élő lakosok mintegy 87%-a legfeljebb 30 perces autózással el tud jutni egy kórházba, míg ez az arány csak 57% a kevésbé központi helyen fekvő városi területeken élők esetében.

Ahhoz, hogy mindenhol előrehaladást lehessen elérni, fontos elősegíteni azt, hogy minden ember részét vegyen a gazdasági növekedés megteremtésében. Míg a foglalkoztatottsági ráták terén fennálló nemek közötti különbségek Mexikó, Törökország, Chile, Olaszország és Görögország bizonyos régióiban kis mértékben csökkentek 2000 óta, a nők foglalkoztatottsági rátája még mindig 20 százalékponttal alacsonyabb a férfiakénál. Az OECD-régiókban élő bevándorlók között a nők foglalkoztatottsági rátája

15 százalékponttal alacsonyabb a férfiakénál. Tekintve, hogy az egyenlőtlenség nagy része helyi szinten jelentkezik, és mivel a kiadási feladataik túlnyomó része jellemzően az oktatás, az egészségügy és más szociális szolgáltatások terén merül fel, a szubnemzeti kormányoknak fontos szerepük van az inkluzív növekedés elősegítésében.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!

© OECD (2018), *OECD Regions and Cities at a Glance 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_cit_glance-2018-en